

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหาประสิทธิภาพของตัวอย่างบทเรียนที่ใช้วิธีแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นเนื้อหาในแผนการสอนฉบับบูรณาการ เรื่อง "การรักษาความสะอาดและความสวยงามของชุมชน" ฉบับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ผู้วิจัยได้สร้างเนื้อหาย่อยขึ้นมา ๗ หัวข้อย่อย ดังมีรายละเอียดในภาคผนวก ผู้วิจัยได้มีการวิจัยหาประสิทธิภาพของตัวอย่างบทเรียนดังนี้คือ

ผู้วิจัยได้นำตัวอย่างบทเรียนไปทดลองสอน และนำแบบฝึกหัดหลังเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนประถมศึกษาบางแค จำนวนทั้งหมด ๓๐ คน ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า คะแนนแบบฝึกหัดหลังเรียนได้ ๘๒.๑๘ คะแนนแบบสอบหลังเรียนได้ ๗๗.๑๑ ประสิทธิภาพของตัวอย่างบทเรียนเท่ากับ ๘๒.๑๘/๗๗.๑๑ (ดูตารางที่ ๑)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนประถมศึกษาบางแค จำนวน ๑๐๐ คน ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แบบสอบมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .๒๔ ถึง .๖๔ มีระดับความยากจาก .๓๖ ถึง .๘๒ และมีความเที่ยง .๗๕

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย แบ่งเป็นลำดับขั้นดังนี้คือ

๑. การหาประสิทธิภาพของตัวอย่างบทเรียน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ๘๐/๘๐

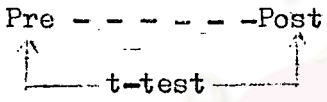
๘ ตัวแรก หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนสามารถตอบคำถามในรูปแบบฝึกหัดหลังการเรียนแต่ละครั้งได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ

๘ ตัวหลัง หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนสามารถทำข้อสอบในแบบสอบหลังการเรียนได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ

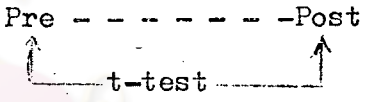
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ในการนำตัวอย่างบทเรียน และแบบฝึกหัดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง จำนวน ๒๕ คน คะแนนแบบฝึกหัดหลังเรียนได้ ๘๘.๘๐ คะแนนแบบสอบหลังเรียนได้ ๘๘.๐๐ ประสิทธิภาพของตัวอย่างบทเรียนเท่ากับ ๘๘.๘๐/๘๘ (ดูตารางที่ ๒)

๒. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนจากการสอบก่อนสอนและสอบหลังสอนของทั้ง ๒ กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที(t-test)

Control Group

Experimental Group

ผลการเปรียบเทียบปรากฏดังนี้คือ

ก. คะแนนสอบก่อนสอนและหลังสอนของกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ (ดูตารางที่ ๓)

ข. คะแนนสอบก่อนสอนและหลังสอนของกลุ่มทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ (ดูตารางที่ ๓)

๓. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนจากการสอบ
หลังสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการเปรียบเทียบปรากฏว่า คะแนนสอบหลังสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่ม
ทดลองไม่มีความแตกต่างกัน ระดับความมีนัยสำคัญ $.05$ (ดูตารางที่ ๔)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ คะแนนการทดสอบประสิทธิภาพของตัวอย่างบทเรียนที่ใช้วิธี
แสดงบทบาทสมมติครั้งที่ ๑

ผู้สอบ ลำดับที่	คะแนน แบบฝึกหัด (๓๕)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (๑๕)
๑	๓๔	๑๔
๒	๓๒	๑๔
๓	๓๑	๑๔
๔	๓๒	๑๔
๕	๓๒	๑๔
๖	๓๓	๑๓
๗	๒๗	๑๓
๘	๒๘	๑๓
๙	๓๓	๑๓
๑๐	๒๘	๑๓
๑๑	๒๓	๑๒
๑๒	๒๗	๑๒
๑๓	๒๗	๑๒
๑๔	๒๖	๑๒
๑๕	๒๙	๑๒
๑๖	๒๘	๑๒

(ต่อ) ตารางที่ ๑

ผู้สอบ ลำดับที่	คะแนน แบบฝึกหัด (๓๕)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (๑๕)
๑๗	๓๓	๑๑
๑๘	๓๐	๑๑
๑๙	๒๖	๑๑
๒๐	๒๘	๑๑
๒๑	๒๙	๑๑
๒๒	๓๑	๑๑
๒๓	๓๑	๑๐
๒๔	๒๗	๑๐
๒๕	๒๙	๑๐
๒๖	๓๔	๑๐
๒๗	๒๕	๙
๒๘	๒๐	๙
๒๙	๒๗	๘
๓๐	๒๓	๘
คะแนนรวม	๘๖๓	๓๔๗
คะแนนเฉลี่ย	๒๘.๗๖	๑๑.๕๖
ร้อยละ	๘๒.๑๙	๗๗.๑๑

$$\text{ค่า } E_1/E_2 = ๘๒.๑๙/๗๗.๑๑$$

ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของตัวอย่างบทเรียนครั้งแรก ปรากฏว่ามีประสิทธิภาพ ๘๖.๑๘/๗๗.๑๑ แสดงว่าตัวอย่างบทเรียน มีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ และจะต้องปรับปรุงแบบฝึกหัดก่อนที่จะนำไปทดสอบภาคสนามต่อไป ขอพบพร่องที่ควรแก้ไขหลายด้าน ดังนี้

๑. การใช้ภาษาในแบบฝึกหัดค่อนข้างยากเกินไป
๒. ควรมีการอธิบาย การทำแบบฝึกหัดให้ชัดเจน และยกตัวอย่างก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือทำ
๓. ควรมีการแนะนำการทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคลด้วย
๔. รูปภาพประกอบการเล่าสถานการณ์ ควรชัดเจนยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ คะแนนการทดสอบประสิทธิภาพของตัวอย่างบทเรียนที่ใช้วิธีแสดงบทบาทสมมติภาคสนาม

ผู้สอบ ลำดับที่	คะแนน แบบฝึกหัด (๓๕)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน. (๑๕)
๑	๓๒	๑๕
๒	๓๓	๑๕
๓	๓๓	๑๕
๔	๓๒	๑๕
๕	๒๘	๑๕
๖	๓๓	๑๕
๗	๓๒	๑๕
๘	๓๓	๑๕
๙	๓๒	๑๕
๑๐	๓๒	๑๕
๑๑	๓๓	๑๕
๑๒	๓๒	๑๕
๑๓	๓๓	๑๕
๑๔	๓๒	๑๕
๑๕	๓๓	๑๓

(ต่อ) ตารางที่ ๒

ผู้สอน ลำดับที่	คะแนน แบบฝึกหัด (๓๕)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (๑๕)
๑๖	๓๐	๑๓
๑๗	๓๒	๑๓
๑๘	๓๓	๑๓
๑๙	๓๕	๑๓
๒๐	๓๒	๑๓
๒๑	๓๑	๑๒
๒๒	๓๑	๑๒
๒๓	๒๕	๑๐
๒๔	๒๘	๘
๒๕	๒๕	๖
คะแนนรวม	๓๘๖	๓๓๐
คะแนนเฉลี่ย	๓๑.๖๘	๑๓.๒๐
ร้อยละ	๘๘.๘๒	๘๘.๐๐

$$E_1/E_2 = ๘๘.๘๒/๘๘$$

ผลการทดลองหาประสิทธิภาพภาคสนาม ปรากฏว่า ตัวอย่างบทเรียนนี้มี
ประสิทธิภาพ ๘๘.๘๖/๘๘ แสดงว่าตัวอย่างบทเรียนนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ ๘๐/๘๐
ที่ตั้งไว้อยู่ ๘.๘๖/๘ ตัวอย่างบทเรียนนี้สามารถทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ เปรียบเทียบผลการสอบก่อนสอนและหลังสอนของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

ประเภทนักเรียน	N	การสอบก่อน		การสอบหลัง		\bar{d}	$S_{\bar{d}}$	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
กลุ่มทดลอง	๒๕	๑๐.๓๖	๑.๘๔	๑๓.๒๐	๒.๒๐	๓	๐.๔๐	๓.๕*
กลุ่มควบคุม	๒๕	๘.๖๔	๒.๓๔	๑๑.๐๔	๒.๘๖	๑.๔	๐.๔๓	๓.๒๕*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

ความแตกต่างระหว่างมัชฌิม เลขคณิตของการสอบก่อนสอนและการสอบหลังสอน
ของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง ๒ กลุ่ม มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และมีมัชฌิม เลขคณิตของ
การสอบหลังสอนของทั้ง ๒ กลุ่ม สูงกว่ามัชฌิม เลขคณิตของการสอบก่อนสอน ดังนั้น
การเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ และวิธีธรรมคา ทำให้นักเรียนมีคะแนนสัมฤทธิ์ผล
สูงขึ้นกว่าเดิมทั้งสองวิธี

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ เปรียบเทียบผลการสอบหลังสอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประเภทนักเรียน	N	\bar{X}	S.D.	$(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$	t
กลุ่มทดลอง	๒๕	๑๓.๒๐	๒.๒๐		
กลุ่มควบคุม	๒๕	๑๑.๐๔	๒.๘๖	๓.๕๘	.๖

ความแตกต่างระหว่างมัธยัม เลขคณิตของการ สอบหลังสอนของกลุ่มตัวอย่างประชากร ทั้ง ๒ กลุ่ม ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ดังนั้นคะแนนสัมฤทธิ์ผลหลังการ เรียนรูควยวิธีแสดง บทบาทสมมติและ วัชรกรรมคาไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย